

Vyhledávače podle směrnice NIS

Internetový vyhledávač umožňuje, aby uživatel vyhledával v zásadě na všech internetových stránkách na základě dotazu na jakékoli téma. Rovněž může být případně zaměřen na internetové stránky v konkrétním jazyce. Definice internetového vyhledávače uvedená v této směrnici by se neměla vztahovat na vyhledávací funkce, jež jsou omezeny na obsah konkrétních internetových stránek, a to bez ohledu na to, zda vyhledávací funkci poskytuje externí internetový vyhledávač. Neměla by se vztahovat ani na on-line služby, jež poskytují srovnání cen konkrétních produktů či služeb různých obchodníků, aby poté uživatele přesměrovaly k nákupu u zvoleného obchodníka.

Naopak princip maximální harmonizace bude platit pro druhou skupinu. Takzvaným poskytovatelům digitálních služeb nebude stát oprávněný stanovit více povinností, než je určeno ve směrnici.

Jejich povinnosti budou zároveň mírnější, aby nedošlo k omezení na daném trhu. Toto se týká on-line tržišť, internetových vyhledávačů či poskytovatelů cloud computingu.

Jak se budou povinné osoby určovat?

Zde nastává další zásadní rozdíl mezi dvěma skupinami povinných osob. Provozovatele základních služeb bude určovat NBÚ.

K těm, k nimž směrnice mluví pouze v obecném znění, bude NBÚ v prováděcím předpise k ZKB uvádět dopadová a oblastní kritéria, na základě kterých bude povinné osoby určovat. Tyto povinné subjekty budou hlásit bezpečnostní incidenty a události přímo NBÚ.

Naopak poskytovatelé digitálních služeb se budou určovat sami na základě definic, které jsou ve směrnici uvedené. Pro tyto subjekty bude kontaktním místem národní CERT tým, jímž je tým CSIRT.CZ provozovaný sdružením CZ.NIC.

Současné rozdělení na vládní a národní CERT bude zachované, přičemž se nezmění povinnost pro všechny povinné subjekty hlásit kontaktní údaje příslušnému CERT.

Výjimky

Abyste zákony jednotlivých států nedopadaly i na menší provozovatele, budou ze skupiny poskytovatelů digitálních služeb vyňaty malé podniky a mikropodniky, které určuje a doporučuje spis Komise 2003/361/ES.

Podle něj má tzv. mikropodnik méně než deset zaměstnanců a roční obrát (finanční částka získaná za určité období) nebo rozvahu (výkaz aktiv a pasiv společnosti) do dvou milionů eur. Malý podnik pak má méně než 50 zaměstnanců a roční obrát nebo rozvahu do deseti milionů eur.

Abyste také ze strany povinných osob přešlo potřebě hlásit všechny incidenty, stanoví prováděcí akty Evropské komise parametry pro určování významnosti dopadů incidentů. Poskytovatelé digitálních služeb by měli totiž hlásit jenom kybernetické bezpečnostní incidenty s významným dopadem na jejich služby.

Správní delikty

Jak směrnice, tak novela zákona už myslely na delikty za porušení některé ze stanovených povinností pro povinné subjekty. Správní delikty se budou vztahovat jak na nové povinné subjekty, tak na část povinných subjektů, které již v zákonu byly identifikované.

Správci a nově i provozovatelé informačních a komunikačních systémů kritické informační infrastruktury a významných informačních systémů se dopustí přestupku např. tím, že v rozporu s § 4 odst. 2 nezavedou nebo nevykonají bezpečnostní opatření, nevedou bezpečnostní dokumentaci, neohlásí kybernetický bezpečnostní incident či neoznámí kontaktní údaje nebo jejich změnu NBÚ.

Nenahlášení kybernetických bezpečnostních incidentů, kontaktních údajů a nesplnění jiných povinností se bude považovat za přestupek také u provozovatelů základních a digitálních služeb. Za tyto přestupky lze uložit pokutu od deseti tisíc do pěti milionů korun.

To platí i pro subjekty, jako jsou například provozovatelé cloudových hostingových služeb, kteří budou incidenty či kontaktní údaje hlásit národnímu CERT. Kontrolu plnění povinností daných tímto zákonem bude vykonávat přímo NBÚ. ■

Autorka pracuje jako bezpečnostní analytička sdružení CZ.NIC, správce české národní domény a provozovatele Národního bezpečnostního týmu CSIRT.CZ

[Poskytovatelé digitálních služeb se budou určovat sami na základě definic, které jsou ve směrnici uvedené.]

Definice cloud computingu podle směrnice NIS

Služby cloud computingu zahrnují širokou škálu činností, jež mohou být poskytovány na základě různých modelů. Pro účely této směrnice se „službami cloud computingu“ rozumějí služby umožňující přístup k rozšiřitelnému a přizpůsobitelnému úložišti výpočetních zdrojů, které je možné sdílet. Tyto výpočetní zdroje zahrnují sítě, servery či jinou infrastrukturu, úložiště, aplikace a služby. Pojem „rozšiřitelný“ poukazuje na skutečnost, že v zájmu pokrytí nerovnoměrné poptávky jsou výpočetní zdroje přidělovány poskytovatelem cloudových služeb flexibilně, bez ohledu na zeměpisnou polohu zdrojů. Pojem „přizpůsobitelné úložiště“ označuje skutečnost, že uvedené výpočetní zdroje jsou poskytovány a uvolňovány na základě poptávky, aby bylo možné urychleně zvyšovat i snižovat dostupné zdroje se zřetelem na zatížení. Pojmeme „které je možné sdílet“ se rozumí, že tyto výpočetní zdroje jsou poskytovány vícero uživatelům, kteří k dané službě sdílejí společný přístup, avšak zpracování probíhá pro každého uživatele odděleně, byť je služba poskytována z téhož elektronického zařízení.